

САМО ЗА ЖЕНАТА (Хюсеин Ходжа)

В името на Аллах, Всемилолюбивия, Милосърдния!

Слава на Аллах, Който ни е създал и ни е пояснил как да почистваме душите и телата ни. Милостта и спасението да са върху нашия Пратеник Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем), неговото семейство и сподвижници.

ЕСТЕСТВЕНАТА КРЪВ ПРИ ЖЕНИТЕ

От жените излизат три вида кръв: хайд, истихада и нифас.

Хайд - това е кръвта, която излиза всеки месец от матката.

Истихада - това е кръвта, която излиза от матката при болестно състояние.

Нифас - това е кръвта, която излиза от матката след раждане.

ПЪРВИ РАЗДЕЛ

Същността на хайда и мъдростта от него

Хайд: това е кръвта, която излиза всеки месец от жените. Тя е естествена, излиза в определени времена, без да има някаква външна причина. Тя е естествена кръв и не е причинена от болест, рана или раждане.

Хайда се различава според положението на жените и тяхното местопребиваване.

Мъдростта от хайда: Когато зародишът е в утробата на майката, той не може да се храни с храна извън корема на майката, затова Всевишният Аллах е отредил така, че жените да отделят кървави секрети, с които зародиша да се храни в корема на майката. Това достига до него чрез пъпната връв. *Благословен е Аллах, Превъзходният Създател!*

Това е мъдростта от хайда и затова когато жената забременее появата на хайд от матката се прекъсва, освен при малки изключения. А също така и при кърмачката хайдът ѝ намалява, още повече, когато кърми детето си в първите месеци.

ВТОРИ РАЗДЕЛ

Времето на хайда и неговата продължителност

Това се отнася за две неща:

1. - за годините, при които хайда се появява.
2. - за продължителността на хайда.

Първо - **Годините при които идва хайда** - това е между 12 и 50 години. Но понякога може да се появи преди тези и след тези години, в зависимост от състоянието на жената, и от нейната среда. Учените са в разногласие дали има определена възрастова

граница преди, или след която жените не могат да имат хайд, а това, което идва преди това или след това е развалена кръв, а не хайд.

Дарими - след като споменал различията - казал: "Всичко това според мен е грешно, а правилното е, че когато и да излезе тази кръв е хайд, но Аллах знае най-добре."

Това, което казва Дарими е правилното. Това е избрал и Ибн Теймийе. Жената, щом забележи хайда тя е в положение на хайд, дори това да се случи преди да стане на девет години или след като е над петдесет години. Това е така, защото Аллах Теаля и Неговият Пратеник (салляллаху алейхи уе селлем) обвързваха хайда с наличието му, а не са споменали определени години.

Второ - За продължителността на хайда. Учените са в голямо разногласие за времетраенето на хайда. Ибн Мунзир е казал: "Група [учени] казват: "Няма граница за най- краткото и за най-продължителното времетраене на месечния цикъл."

Тези думи са като предишните думи на Дарими и това е избрано от Ибн Теймийе, и то е правилното, защото към него сочи Свещения Коран и Суннета.

Първо доказателство: Словата на Всевишния Аллах:

"И те питат за месечното кръвотечение. Кажу: "Това е страдание." И стойте далеч от жените в [периода на] месечното кръвотечение, и не ги доближавайте, докато не се очистят!..." [ал-Бакара 222]

Всевишният Аллах е отредил границата на хайда да е почистването, а не минаване на ден и нощ, нито три дена, нито петнадесет дена. Това сочи, че признакът за изпълняване или оставяне на задълженията е наличието на хайда, или отсъствието му. Затова когато хайда се появи - идват задълженията му, а когато се изчисти - отпадат задълженията му.

Второ доказателство: В хадис разказан от Муслим, Пратеникът (салляллаху алейхи уе селлем) казал на Айше (р.а.) - когато и дошъл хайда, а тя била влезнала в ихрам за умра:

"Прави, каквото прави хаджията, но не обикалай около Кеаба, докато не се изчистиш!"

После тя каза: "И когато настъпи денят на коленето (т.е. Курбан байрам) се изчистих..."

А Бухари разказва, че Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) й казал:

"Чакай, а когато се почиш, излез към Тен`им (място за започване на умра за жителите на Мекка)!"

Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е отредил краят на да е почистването, а не е отредил краят да е определено време, което сочи, че заповедта е обвързана с хайда - има ли го, или го няма.

Трето доказателство: Тези измерения и обяснения, които споменават някои учени във връзка с този въпрос, ги няма в Книгата на Всевишния Аллах, нито в Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), макар че нуждата, или по-точно крайната необходимост изисква да бъдат обяснени.

Четвърто доказателство: Правилното сравнение (кияс) е, че Всевишния Аллах окачествява хайда със страдание, затова когато има хайд - има го и това страдание. Затова няма разлика между втория ден и първия, нито между четвъртия и третия, нито шестнадесетия и петнадесетия, нито осемнадесетия и седемнадесетия. Хайдът си е хайд и страданието си е страдание. Критерият си е еднакъв и в двата дена, тогава как ще е правилно разграничаването им, след като в критерия (страданието) те са равни.

Пето доказателство: Онези, които ограничават хайда с времето, са в разногласие. Това е така, защото те не се базират - по този въпрос - на достоверно доказателство, което трябва да се следва.

Хайда на бременната жена

Почти винаги жената, която забременее, хайда ѝ прекъсва. Имам Ахмед казва: ”Жената узнава, че е бременна, с прекъсването на кръвта (тоест хайда).” Ако бременната жена види кръв два-три дена преди раждането и излиза с тласъци, то това е *нифас* (кръвта след раждане). А ако е много време преди раждането, или малко преди раждането, но без тласък - то това не е нифас. Но дали е хайд или не - в това има разногласие между учените. Правилното становище е: че е хайд, ако идва в обичайното време на нейният хайд.

ТРЕТИ РАЗДЕЛ:

Необикновените случаи на хайд

Необикновените случаи на хайда са различни видове:

Първи вид: Увеличаване или намаляване на дните.

Например, ако жената обичайно има шест дена хайд, а кръвта продължи чак до седмия ден, или обичайно да има седем дена хайд, а да се изчисти (да спре кръвотечението) на шестия.

Втори вид: Да ѝ дойде хайда по-рано или по-късно. Например: обикновено да е в края на месеца, а тя го вижда в началото на месеца.

Учените са в разногласие за тези два вида, но правилното е, че когато жената види кръвта, тогава тя е в хайд, а когато се изчисти от него (спре да тече), то тя е в чистота - независимо дали дните са повече от обичайните или по-малко, и независимо дали се появява по-рано в месеца или по-късно. Доказателството за това е същото, което бе в първи раздел, където споменахме, че задълженията при хайд са в зависимост от наличието му.

Трети вид: Жълтата кръв или жълто - черната кръв.

Такава кръв, ако излиза непосредствено след хайда, тя също се смята за хайд, а ако излезе след като е преминала в чисто състояние, то тази кръв не се смята за хайд, както споменава Умму Атиййе (р.а):

”Не смятахме жълтата кръв и жълто-черната кръв, след почистването, за нищо.” (Предаден от Ебу Давуд.)

Четвърти вид: Прекъсване на хайда така, че да види един ден кръв, а друг ден да е чиста. Това бива две положения:

- Да се случва постоянно с някоя жена (винаги, когато ѝ дойде месечният цикъл). Тази кръв се смята за кръв на истихада (т.е. не е хайд). Тогава тя трябва да си отслужва молитвите.

- Когато това не се случва постоянно с жената. За това положение учените са в разногласие - дали това прекъсване на кръвта се смята за положение на чистота, или се причислява към хайда? Може би правилното в този случай е, че ако прекъсването на кръвта стане за по-малко от ден, то жената пак си е в положение на хайд.

Пети вид: Пресъхване на кръвта - така че жената да види само влага.

Ако това е по време на хайда - веднага след него, преди преминаването ѝ в чисто състояние, то това също се причислява към хайда. А ако е след пречистването ѝ, то не се смята за хайд, най-много може да се причисли към жълтата или към жълто-черната вода. Тогава се прави, както се прави при тях.

ЧЕТВЪРТИ РАЗДЕЛ :

Какво се изисква при хайда?

За хайда има повече от 20 въпроса, ще спомена това което е най-нужното.

Първо: Намаза (молитвата).

На жената в хайд е забранено да отслужва молитвата, било фарз или суннет, и не се изисква да го откланва (када) след изчистването ѝ, освен молитвата, на която е сварила времето поне за един рекят в чисто положение - преди или след хайда.

Пример за това: Една жена, ако премине в хайд след залез слънце, като е минало време, колкото да може да откланя един рекят, то за нея е задължение, след като се изчисти от хайда да откланя вечерния намаз (мегриб), защото е сварила в чисто състояние (преди хайда) времето за един рекят.

А пример за края на времето е: Една жена, ако се почисти от хайда (т.е. спре кръвотечението ѝ) преди изгрева на слънцето, като остава време, колкото да откланя един рекят, то за нея е задължение, когато се изкъпе да откланя сутрешната молитва (феджр), защото тя е заварена в чисто състояние (т.е. след спирането на хайда) време, колкото да се откланя един рекят.

А ако времето е по-малко от това да стигне за откланване на един рекят, то за нея не е задължение да кланя тази молитва - заради хадиса на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем):

"Който завари един рекят от молитвата, то той е заварил молитвата..."

(Предаден от Бухари и Муслим.)

От него се разбира, че който свари по-малко от един рекят, то той не е сварил молитвата.

А що се отнася до изричането на зикир (споменаване на Аллах), текбир (Аллаху Екбер), техмид (Ель-хамду лиллях), казването на (Бисмиллях) преди ядене, и други като четенето на хадиси, фикх, дуа, казването на *амин* при слушането на Свещения Коран - тези неща не са забранени за жената, която е в хайд.

В достоверен хадис се споменава, че Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) бил полегнал в скута на Аише (р.а.), а тя била в хайд, а той четял Коран.

Що се отнася до четенето на Коран от жена, която е в хайд - ако е само с поглед без изричане с уста - е разрешено. А ако е с изричане с уста, учените са в разногласие. Няма достоверен хадис, който да го забранява. Но е желателно жената да страни от това деяние, освен ако ѝ се налага.

Второ: Говеенето: Забранено е на жената в хайд (месечно кръвотечение) да говее. И ако говее, говеенето не ѝ се приема.

А дните на хайд от месец Рамазан се отговяват ден за ден.

Аише (р.а.) е казала:

"Случваше се да сме в хайд през месец Рамазан, и ни бе повелено да отговяваме [пропуснатите дни], а не ни бе повелено да откланяме [пропуснатите] молитви."

(Предаден от Бухари и Муслим.)

Ако жената говее и премине в хайд дори малко преди залеза на слънцето, то говеенето на този ден ѝ се разваля. Ако това говеене е било фарз, тя трябва да си го отговее. Но ако жена усети, че ще премине в хайд малко преди залез слънце, но кръвта на хайда излезе от нея чак след залез слънце, то този ден е пълен, и не се изисква да го отговява.

А ако жена се почисти след влизането на времето за сутрешната молитва, тя не трябва да говее този ден. А ако премине в чисто състояние (спре да тече кръвта на хайда) малко преди настъпването на времето за сутрешния намаз, но тя още не се е изкъпала, и се изкъпе, след като влезе времето за сутрешната молитва, то говеенето ѝ е правилно.

Трето: Тавафат около Кеаба

Жената, която е в хайд ѝ е забранено да обикаля около Кеаба. Доказателство за това

са словата на Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) към Аише (р.а.), когато преминала в хайд:

“Прави, каквото прави хаджията, освен да не обикаляш около Кеаба (т.е. да не извършва таваф), докато не се изчистиш.”

А що се отнася до другите дела от хаджа, като сайя между Сафа и Мерва, стоенето на тях, ношуването на Музделифе и Мина, замерването на джемератите, и другите неща от хаджа са разрешени за жената, която е в месечното си кръвотечение (хайд).

Четвърто: Отпадането на прощалния таваф от нея.

Жена, която изпълни задълженията си при хаджа и после премине в хайд преди да напусне Мекка, тогава от нея отпада прощалния таваф - заради хадиса, предаден от Ибн Аббас (р.а.) който казва:

“[Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) заповяда на хората, последното дело от хаджа да им бъде тавафа около Дома (Кеаба), жената в хайд бе освободена от това.” (Предаден от Бухари и Муслим).

А що се отнася до основния таваф на хаджа (таваф Ифада), той е фарз и тя е задължена да го извърши, когато се изчисти.

Пето: Престоят в джамията

Забранено е на жената в хайд да стои в джамията.

Шесто: Половото сношение

Забранено е на мъжа да извършва полово сношение със съпругата си (ако тя е в хайд), а на нея ѝ е забранено да му позволява, заради словата на Всевишния Аллах:

“И те питат за месечното кръвотечение. Кажу:”Това е страдание.” И стойте далеч от жените в [период на] месечно кръвотечение, и не ги доближавайте, докато не се очистят!...”

А от позволените неща на мъжа - когато жена му е в хайд - да я целува, да я прегръща, и да се допира до голото ѝ тяло, като избягва зоната между пъпа и коленете ѝ.

Седмо: Разводът

На мъжа е забранено да се развежда с жена си, когато тя е в хайд, заради словата на Всевишния Аллах:

“О, Пророче, ако се развежда-те с жените, развеждайте се с тях в срока [за това]...” [Разводът: 1]

Разводът е разрешен, когато жената е бременна или е в чист период, в който мъжът не е правил сношение с нея. Защото ако е извършил сношение с нея, тогава не се знае как да се изчислява времето на изчакване - дали по броя на хайдовете или по бременността, защото не се знае дали е забременяла от това сношение.

Разводът на жената в хайд е забранен, заради горе споменатото знамение. А в хадиса предаден от Бухари и Муслим се казва, че Ибн Омер се развел с жена си, когато тя била в хайд. Тогава Омер (р.а.) известил за това Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), а той се ядосал на това и казал:

“Заповядай му да я върне и да остане при него, докато се изчисти, после ако иска да я задържи. А ако иска да се разведе, тогава преди да я докосвал (т.е. преди да е правил сношение в периода на това нейно чисто състояние). Това е времето, през което Аллах е повелил да бъдат развеждани жените.”

Следователно мъжът, който се разведе с жена си, когато тя е в хайд, то той е грешник и е задължен да се покае към Всевишния Аллах за този грях, да я възвърне и после да се разведе с нея по начина, който се съобразява с шерията. Трябва да я остави след възвръщането ѝ, докато се изчисти от хайда, в който я развел, после пак да премине в хайд - втори път, след това пак да се изчисти, и тогава ако желае - да я остави за своя жена, а ако желае - да се разведе с нея, преди да е извършил полово сношение с нея.

Разводът в хайд е позволен в три случая:

А) - Когато разводът е станал малко след никяха, без да е оставал насаме с нея, и без да я е докосвал, тогава няма грях за него ако се разведе с нея, и тя да е в хайд, защото за нея няма да има време на изчакване. И така разводът ѝ няма да противоречи на словата на Всевишния Аллах:

”...Развеждайте се с тях в срока...”

Б) - Когато хайдът ѝ е по време на бременност - по-горе се спомена причината за това.

В) - Когато разводът е с връщане на мехира от жената, тогава няма грях да я разведе, когато тя е в хайд. Например, ако между двамата съпрузи има разправа и лошо съжителство, тогава жената ако предложи да си му върне мехира, а той да ѝ даде развод, дори тя да е в хайд - това е позволено, заради хадиса на Ибн Аббас (р.а), в който се казва, че жената на Сабит ибн Кайс дошла при Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) и каза:

”О, Пратенико на Аллах, аз не упреквам характера му, нито религията му, обаче не желая отрочането след Исляма (т.е. непризнаването на благодатта на мъжа към жената).” А Пратеникът (салляллаху алейхи уе селлем) казал: ”Ще му върнеш ли градината?” Тя се съгласила, и Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) казал: **”Приеми градината и я разведи.” (Предаден от Бухари).**

Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) не я питал дали е в хайд или не, защото този развод е искан от жената, и е позволен в каквото и положение да е тя.

(Забележка: Жената не може да даде развод на мъжа, защото мъжът владее развода, а жената само може да го поиска, но ако той не ѝ го даде, тя си остава негова жена. А ако мъжът излезе от Ислям, тогава тя задължително се развежда с него и то без да го пита.)

Що се отнася до сключването на брак (никях) с жена, която е в хайд, това е позволено, защото няма доказателство, което да го забранява. Обаче за оставането му насаме с нея се съблюдава дали е сигурен, че ще се стърпи да не извърши полово сношение с нея, а ако не е сигурен, тогава той не бива да остава насаме с нея докато не се изчисти, за да не извърши забраненото сношение, когато жената е в хайд.

Осмо: Съобразяване с времето на развод

Ако мъжът се разведе с жена си, след като са извършили сношение или е останал насаме с нея, тогава задължение на нея да е изчака цели три хайда - ако е от тези, които имат хайд, а не са бременни - заради словата на Всевишния Аллах:

”А разведените жени да изчакат във въздържание три месечни кръвотечения...”

[Кравата: 228].

А ако е бременна, тогава времето за изчакване е докато роди, независимо дали това време ще бъде дълго или късо - заради словата на Всевишния Аллах:

”...А за бременните срокът е докато родят...” [Разводът: 4].

А ако няма хайд, поради малолетност или напреднала възраст, или поради друга причина, тогава времето за изчакване е три месеца, заради словата на Всевишния Аллах:

”А за онези от жените ви, които изгубят надежда за месечното кръвотечение, ако се съмнявате, срокът им е три месеца, [също] и за онези, които все още нямат кръвотечение” [Разводът: 4].

А ако е от имащите хайд, но ѝ е прекъснал по някаква знаеща се причина, като болест или кърмене, тогава отново го изчислява според хайдовете, след като се премахне причината, а ако хайда не дойде, тогава тя изчаква една година след отстраняването на причината. Това е правилното мнение, което съвпада с шериатските закони. Защото когато се отстрани причината, а хайдът не дойде, тогава става като

изгубване на хайда по незнайна причина. А когато хайда се премахне по незнайна причина, тогава се изчаква девет месеца, да не би да е бременна, и три месеца за определеното изчакване.

А ако разводът е след брака, и преди “докосването” ѝ, или усамотяването му с нея, тогава няма време на изчакване, независимо дали е в хайд, или не, заради словата на Всевишния Аллах:

”О, вярващи, ако се жените за вярващи жени, после им дадете развод, преди да сте ги докоснали, няма към тях срок за изчакване...” [Съюзените племена: 49].

Девето: Празната утроба

Ако мъжът умре и остави жена си бременна, детето му го наследява (а жената взема една осма от наследството), а ако хайда ѝ дойде, тогава той няма да има дете наследник, защото утробата е празна.

Десето: Изкъпването

Задължение е на жената, която е била в хайд и после се е изчистила, да се изкъпе, измивайки цялото тяло, заради словата на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) към Фатима - дъщерята на Ебу Хубейш:

”Когато ти дойде хайда - остави молитвата, а когато свърши, тогава се измий и се кланай!” (Предаден от Бухари).

Достатъчно за къпането ѝ е да достигне водата до всички части на тялото ѝ, дори под косата, но по-желателно е да стане на начина описан от Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем). Есма дъщерята на Шекль го попитала за къпането на жената след хайд, и той (салляллаху алейхи уе селлем) отговорил:

”Да си сипе [вода] на главата и да я търка усилено, докато достигне до корените [на космите] на главата, после да сипе вода върху себе си, след това да вземе парче плат, в което да има миск и с него да се почисти!” Есма каза: **”Как да се почисти с него?”** А Аише (р.а.) ѝ каза: **”Проследи кръвта.”**

(Предаден от Муслим.)

Жената не е задължена да разплита косата си, освен ако е оплетена така сложно, че да не може водата да достигне корените на косата, както предава Муслим в хадиса на Умму Селеме (р.а.), че тя питала Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем):

”Аз съм жена, която си връзва косата, да я развързвам ли за къпане от дженабе?”

А в друго предание “...за дженабе и хайд?” А той казал: **”Не. Достатъчно е да сипеш [вода] три пъти върху главата ти, после да сипваш по себе си вода, докато се изчистиш.”**

Когато жената се изчисти от хайд по време на някоя молитва, тогава е задължена да побърза да се изкъпе, за да изпълни намаза във времето му, а ако пътува и няма вода, или има вода но се опасява, че ще ѝ навреди (ще се разболее), или ако е болна - ще засили болестта ѝ, тогава да вземе тейеммум вместо да се изкъпе, докато изчезне пречката и после да се изкъпе.

Някои жени се изчистват от хайд по време на някоя молитва, но закъсняват с къпането до изтичане времето на тази молитва и казват, че не могат да се изкъпят добре за кратко време. Обаче това не е оправдание, защото те могат да измият тялото си толкова, колкото е фарз и да отслужат молитвата, а когато имат повече време може да се измият както пожелаят.

ПЕТИ РАЗДЕЛ :

Истихада и задълженията при истихада

Истихада: Това е постоянно течение на кръв от жената, или да прекъсва за ден или два в месеца.

Доказателство за първото положение: за тази, на която продължава да тече кръв без прекъсване е хадиса от достоверния сборник на Бухари. Аише (р.а.) е казала: **”Фатима, дъщерята на Ебу Хубейш рече на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем): ”О, Пратенико на Аллах, наистина аз не се изчиствам” , а в друго предаване “...Аз съм в истихада и не се изчиствам.”**

А доказателство за второто положение (за тази, на която кръвта ѝ спира само за малко) е хадиса на Химне бинт Джехш, когато дошла при Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) и казала:

”О, Пратенико на Аллах, наистина аз съм в голяма и силна истихада, ...”

(Хадисът е предаден от Ахмед, Ебу Дауд и Тирмизи и казал, че е достоверен. Предава се, че имам Ахмед също е казал, че е достоверен, а Бухари казал, че е добър.)

Положенията на жена в истихада

За жената в истихада има три положения:

Първо положение: Да е имала ясен хайд преди истихадата, тогава това се връща към предишния познат хайд. Колкото е траел предишния хайд, толкова време тя се смята, че е в хайд, а след това се смята, че е в истихада.

Пример за това: На някаква жена ѝ идва хайда шест дена в началото на всеки месец после ѝ идва истихада и става така, че кръвта ѝ не спира след шестте дена в началото на месеца, а продължава да тече. В такъв случай първите дена тя е в хайд и не бива да говее и да се кланя, а в следващите дни тя е в истихада, тогава да се изкъпе от хайда и после да се кланя, както се казва в хадиса на Аише (р.а.), че Фатима, дъщерята на Ебу Хубейш казала:

”О, Пратенико на Аллах, аз постоянно съм в истихада, да оставям ли молитвата?” А той отговорил: ”Не, това е обикновена кръв, обаче я оставяй толкова дни колкото си била в хайд [отпреди], после се изкъпи и се кланяй!”

(Предаден от Бухари).

А в достоверния сборник на Муслим се казва, че Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) казал на Умму Хабибе дъщерята на Джехш:

”Остани толкова време колкото те е задържал твоят [предишен] хайд после се изкъпи и кланяй молитвата.”

За това жената, която е в истихада, а преди това е имала хайд в определено време от месеца, трябва да стои през това време в положение на хайд, а след това да се изкъпе и да кланя молитвата, и да не обръща внимание на кръвта след това.

Второ положение: Да е нямала познат хайд преди да ѝ дойде истихадата. Тоест още първия път когато ѝ излиза кръв, то тази кръв не престава да тече. Тази жена трябва да отличи кръвта на хайда от кръвта на истихадата. Хайда ще е когато кръвта е черна или гъста, или с лоша миризма.

Пример за това: Някоя жена вижда кръв за първи път, която продължава да тече, обаче в първите десет дена от месеца вижда, че кръвта е черна, а през останалите дни от месеца е червена. Или вижда, че кръвта в първите десет дена е гъста, а през останалите дни от месеца е рядка. Или усеща, че през първите десет дена има миризма на хайд, а през останалите дни от месеца няма миризма. Тогава хайдът е черната кръв в първия случай, гъстата кръв - във втория случай, и миризливата кръв - в третия случай. А другата кръв е истихада, заради словата на Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) към Фатима, дъщерята на Ебу Хубейш:

”Когато е кръв на хайд, то тя е черна, познава се. Когато е така, остави молитвата, а когато е друга [кръв], вземи абдест и отслужвай молитвата, защото това е обикновена кръв” (Предаден от Абу Дауд и Несаи, а Ибн Хиббан и Хахим.)

Трето положение: Да няма познат хайд и кръвта да не се различава, така че

истихадата да започне още от първия път когато жената вижда кръв, и кръвта ѝ да е един вид. Тази жена ще действа по примера на повечето жени, да ѝ бъде хайд шест или седем дена от всеки месец и да започва от времето когато за първи път е видяла кръвта. А след онези шест-седем дена се смята, че е в истихада.

Пример за това: Ако за първи път види кръв на петия ден от някой месец и тази кръв продължи да тече без да ѝ се променя видът, хайдът на тази жена ще бъде всеки месец шест-седем дена считано от петия ден на месеца, заради хадиса на Химне бинт Джахш (р.а.), която казала:

”О, Пратенико на Аллах, аз имам голяма и силна истихада, която ме възпира от молитвата и говеенето?” Той казал: ”Направи си парче от плат и с него ще спреш кръвта.” Казала: ”Тя е повече от това.” Казал: ”Това е от шейтана, бъди в хайд шест дни или седем, после се изкъпи...и кланяй 24 или 23 дни и нощи и говей!”

(Предаден от Ахмед, Ебу Дауд и Тирмизи.)

Словата на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ***”шест или седем дена”*** не са по избор, а жената трябва да се старее да ги съпостави с жена, която е в състояние най-близо до нейното по външни черти, по години и т.н. И ако другата жена има шест дни на хайд, то и тя да ги счита за шест, а ако има седем, то и тя да ги счита за седем.

ПОЛОЖЕНИЕ ПОДОБНО НА ИСТИХАДА

Понякога на жената може да ѝ дойде причина за кръвоизлив от половия ѝ орган, поради операция на матката, а ако не е по тази причина, тогава може да е два вида:

Първи вид: Да знае, че не може да е хайд - примерно ако е такава операция, която не позволява да изтече кръв от матката. На тази жена ако ѝ излезе кръв, това не е нито хайд, нито истихада, а да действа както жената, която ѝ излиза жълта или жълто-черна кръв, за да не оставя молитвата и говеенето. Това не възпира мъжът ѝ да прави сношение с нея, и не се изисква да се къпе от тази кръв, но е задължена преди молитвата да измие тази кръв или да си направи парче плат, с което да не се позволява теченето на кръв, и после да вземе абдест за молитва. Ако трябва да кланя фарз, тогава трябва да вземе абдест след влизане на времето, а ако иска да кланя нафиле, да вземе абдест преди него.

Втори вид: Да не се знае причината за спирането на хайда ѝ след операцията, а напротив може и да тече.

На тази жена положението ѝ е както при истихада. Към това сочат словата на Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) към Фатиме дъщерята на Ебу Хубейш:

”Това е обикновена кръв, а не е хайд. А когато дойде твоят хайд, тогава остави молитвата...”

А жена, която няма възможен хайд, тогава кръвта, която излиза е обикновена кръв.

ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА ЖЕНАТА В ИСТИХАДА

От предишните теми разбрахме , кога кръвта е хайд и кога е истихада. И се споменаха важни неща за хайда.

А сега ще спомена задълженията при истихадата и при чистото състояние.

Между истихадата и чистото състояние няма разлика освен в следните неща:

Първо: Задължение е да се взема абдест - при истихада - за всеки намаз, заради словата на Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) към Фатиме дъщерята на Хубейш: ***“...после взимай абдест за всяка молитва!”*** (Предаден от Бухари.)

Това означава: тя да не взема абдест за молитвите, които имат определено време, преди да е влезнало тяхното време. А ако е молитва за която няма определено време,

тогава да вземе абдест когато желае и да кланя тази молитва.

Второ: Когато жената е в истихада и иска да вземе абдест, то преди това трябва да измие следите от кръвта и да вземе парче плат (от памук примерно), с което да спре кръвта, заради словата на Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем) към Химне:

”Направи си парче плат, с което да се поиме кръвта” Казала: ”То е повече от това.” Казал: ”Вземи дреха...”

И след това не вреди, ако излезе нещо, заради словата на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) към Фатиме бинт Хубейш:

”Страни от молитвата в дните на твоя хайд, после се изкъпи и взимай абдест за всяка молитва, после се кланяй дори и да капне кръв върху хасира (постеля от лико)!” (Предаден от Ахмед и Ибн Мадже).

Трето: Дали е разрешено половото сношение на мъжа с жена си, която е в истихада?

Учените са в разногласие за това.

Правилното е, че е разрешено, защото няма забрана за това. А забраната е само при хайд. Всевишният Аллах казва:

”...И стойте далеч от жените в [периода на] месечно кръвотечение” - Т.е. по време на хайд.

ШЕСТИ РАЗДЕЛ : **НИФАСА И ЗАДЪЛЖЕНИЯТА ПРИ НЕГО**

Нифас: Това е кръв, която излиза от матката поради раждане или заедно с раждането, или след това, или два - три дена преди това с тласък. ...

Учените са в разногласие дали има граница за най-малкото време за нифас и за най-дългото време.

Шейх Текийюддин (Ибн Теймийе) казва, че за нифаса няма граница от време нито за най-малкото, нито за най-много, и ако стане така, че жената види кръв след 40, 60 или 70 дена и после прекъсне, това е нифас, но ако продължи, то това е развалена кръв и в такъв случай се взема за граница 40 дена, защото там свършва обикновено.

И въз основа на това, когато кръвта продължи да тече след четиридесетте дена, а обичайно прекъсва след четиридесетте дена или има признаци, че ще прекъсне в близко време, тогава да чака, докато прекъсне. В противен случай да се изкъпе когато свърши четиридесетият ден. А ако тогава ѝ дойде хайда, тогава да изчака докато свърши хайда. Ако след това продължи да тече кръв, то тя е в истихада, а ако дори и преди четиридесетте дена, то тя е в чисто състояние и трябва да се изкъпе и да отслужва молитвата и може да говее, и мъжът ѝ да прави сношение с нея, но не и ако прекъсването на кръвта ѝ е за по-малко от ден.

Кръвта е нифас е само когато тя роди човек, а ако роди зародиш, още не оформен като човек, то кръвта не е нифас, а е обикновена кръв от тялото, тогава положението ѝ е като на истихада.

Задълженията при нифас

Задълженията при нифас са като задълженията при хайд, освен в следното:

Първо: Времето за изчакване се съблюдава от развода, а не траенето на нифаса, защото ако тласъкът на кръвта е преди раждането на рожбата, то времето за изчакване ще приключи с раждането, а не с края на нифаса, а ако тласъкът е след раждането, то тя чака връщането ѝ на хайда, както се спомена.

Второ: Ако мъжът се закълне, че никога няма да прави сношение с жена си или за време по-дълго от четири месеца, а жена му поиска да извършат сношение, тогава му се дава отсрочка четири месеца от времето на клетвата му, след това се принуждава да извърши сношение или да се раздели (разведе) с жена си - по искане на съпругата. През

това време [от четири месеца] ако премине период на раждане на жената, то този период не се брои, а се добавят след четирите месеца толкова дена колкото е траел периодът на раждане (нифаса). Това е обратното на хайда, защото дните на хайд се броят, а не се добавят след изтичането на четирите месеца.

Трето: Пълнолетието на момичето става с хайда, а не с нифаса, защото тя не може да забременее преди да ѝ дойде хайда.

Четвърто: Кръвта на хайда ако прекъсне после се върне в обичайното време, то това пак е хайд със сигурност. Примерно ако обичайното ѝ време за хайд е осем дена, а види хайда четири дена и после прекъсне за два дена, после пак се върне в седмия и осмия ден, то тази кръв, която пак е дошла седмия и осмия ден е хайд със сигурност. Жената тогава не трябва да отслужва молитвата и да не говее.

А що се отнася до кръвта на нифаса, ако тя прекъсне преди четиридесетте дена после пак се върне в рамките на тези четиридесет дена, то някои учени казват, че тази кръв е нифас ако дойде до 2-3 дена след прекъсването, а в противен случай е хайд. А ако кръвта не спре да тече, то това е истихада.

СЕДМИ РАЗДЕЛ :

Използване на нещаа, които възпират хайда, или възпират бремеността или предизвикват аборт.

Използването от жената на това, което възпира хайда е разрешено при две условия:

Първо: Да няма опасност за нея, а ако има опасност, то не е разрешено, заради словата на Всевишния Аллах:

”...И не се хвърляйте със собствените си ръце към гибелта...” - [Кравата: 195],
“...И не убивайте сами себе си! Към вас Аллах е милосърден.” - [Жените: 29].

Второ: Да бъде с разрешение от мъжа ѝ, ако това касае и него. Примерно ако жената е във време на изчакване, при което мъжът е длъжен да я издържа, а тя използва това, което възпира хайда, за да се удължи времето на изчакване, и така се увеличава разхода изразходван от мъжа. В такъв случай на нея не ѝ е разрешено да използва това, което възпира хайда освен с позволение на съпруга ѝ. Ако той ѝ позволи е разрешено, но не е препоръчително освен при нужда, защото оставянето на нещата да си текат по естествен начин е по-здравословно и опазващо.

А що се отнася до използването на това, което предизвиква хайд, то също е разрешено при две условия:

Първо: Да не го прави с цел да избяга от задължение. Примерно да го използва малко преди настъпването на месец Рамазан с цел да не говее или да не кланя намаз, или др.

Второ: Това да бъде с позволенията на мъжа ѝ, защото при хайд мъжът не може изцяло да утоли страстите си, тогава не е разрешено да се използва това, което възпира неговото право, освен с негово позволение, а ако е разведена, то в това има прибързване на отпадането на правото на мъжа да си върне жената, ако иска.

А що се отнася до използването на това, което възпира бремеността, то е два вида:

Първото е: Да възпира постоянно бремеността. Това не е разрешено, защото се намаля ислямската общност, а това е обратното на това, което се цели в шериата. И защото няма гаранция, че няма да ѝ умрат децата по-рано, и тогава ще остане без деца.

Второ: Да възпира бремеността за определено време. Примерно някоя жена, която е раждала много, и пожелае да не ражда всяка година, а в двете години веднъж или подобно нещо. Това е разрешено при условие, че съпругът ѝ позволи, и да няма вреда

за нея. Доказателство, че това е разрешено: Сподвижниците (р.а.) извършвали азль (семеизпразване извън половия орган на жената), по времето на Пратеника (салляллаху алейхи уе селлем), с цел жените им да не забременеят и не им било забранено това.

Използването на това, което предизвиква аборт - то е два вида:

Първи вид: Да цели с аборта унищожаване на плода без причина. Това ако стане след като е вдъхната душа в зародиша - е харам (забранено) без съмнение. Защото това е убийство на душа, която е забранено да се убива. Убийството на душа, която е забранено да се убива е харам (грях) споменат и в Корана и в Суннета, и учените са единодушни за това. А ако абортът е преди вдъхването на душата (преди края на четвъртия месец, преди края на 120-те дена от бременността), то учените са в разногласие за това дали е разрешено. Някои от тях казват, че е разрешено, а други казват, че е забранено, трети казват: "раз-решено е ако не са минали четиридесет дена", четвърти казват: "разрешено е ако все още не се е оформило тялото на човек".

Най-добре е да се забрани аборта освен при нужда, примерно ако майката е болна и не може да понася бременността или друг подобен пример. Тогава е разрешен абортът ако не е минало толкова време, че вече да е оформено тялото на човек.

Втори вид: Да не се цели унищожаване на плода, а да се цели по-бързо да се роди, по-бързо да излезе от корема на майката. Това е разрешено ако няма вреда за майката нито за детето и ако не се нуждае от операция. А ако се нуждае от операция, то има четири положения:

Първо положение: Ако майката е жива и детето е живо, тогава не е разрешена операция освен при крайна необходимост. Примерно ако ѝ е трудно раждането и се нуждае от операция. Причина за забраната е, че тялото е доверено нещо на раба, той не бива да се разпорежда с него така, че да го излага на опасност освен при голяма полза. И защото може да се смята, че операцията няма да навреди, а да се окаже че е навредила.

Второ положение: Ако майката е мъртва и плодът е мъртъв, то не е разрешена операция, защото няма полза от тази операция.

Трето положение: Ако майката е жива, а плодът е мъртъв, тогава е разрешена операцията за изкарването му освен ако има опасност за майката.

Четвърто положение: Ако майката е мъртва, а плодът е жив, тогава ако се очаква, че ще остане жив плода, е разрешена операция за изкарването му.

Забележка: В положенията, в които е разрешен абортът е необходимо позволение на мъжа.

Хвала на Всевишния Аллах, Който помага да се довършат добрите дела. Нека милостта и спасението да са върху Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем), неговите сподвижници и семейство.

Въпроси и отговори

1. Когато една жена роди, но след раждането не вижда никаква кръв, позволено ли е на мъжа ѝ да има полови контакти с нея, да се кланя тя и да говее или не?

Когато една бременна жена роди и след това няма кръв тя трябва да се изкъпе и веднага да започне да се кланя и да говее. А мъжа и може да има полови контакти с нея след нейното къпане, защото почти винаги при раждане излиза кръв, дори и в малко количество.

2. Бях на 14 години когато ми дойде месечния цикъл и не говеех месец Рамазан в тази година. Трябва да се знае, че това дело е резултат от моето невежие и невежието на моите родители, тъй като бяхме отдалечени от учените, и така не знаехме истинското предписание. Започнах да говея от другата година, след като навърших 15 години. После чух от някои учени, че жената е задължена да говее веднага щом ѝ се появи месечния цикъл, дори тя да е непълнолетна. Моля ви за разяснение?

Тази питаща жена, която споменава за себе си, че хайда ѝ е дошъл когато е била 14 годишна, и не е знаела, че пълнолетието настъпва с това, тя няма грях като е оставила говеенето в тази година, защото не е знаела, а за невежата няма грях. Но когато е узнала, че говеенето е фарз за нея тя трябва да избърза с отговяването на месеца, който е дошъл след нейния хайд, защото жената когато стане пълнолетна за нея е фарз да говее.

Пълнолетието на жената настъпва с едно от следните неща:

- Да навърши 15 години.
- Да се окосмят срамните ѝ части.
- Да се семеизпразва.
- Да ѝ дойде хайда.

Когато едно от тези четири неща се появи тя е пълнолетна и е задължена с всички видове ибадети, както е задължена възрастната жена.

3. Когато една жена достигне 70 години, а кръвта все още ѝ идва, трябва ли да спира с ибадетите?

Жената, която е навършила 70 години, но кръвта продължава да ѝ идва тя спира с ибадетите, защото правилното становище е: че хайда няма определена граница за най-малко години, нито за най-много. Тази кръв е обикновен хайд.

4. Когато на една жена ѝ дойде месечния цикъл, после се изчисти и се изкъпе, но след като е кланяла 9 дена пак ѝ идва кръв. Тогава спира да се кланя 3 дена, после се изчиства и кланя 11 дена, и отново ѝ идва месечния цикъл в определеното ѝ време. Задължена ли е да откланва трите дена, или да ги счита от хайда?

Хайда когато и да дойде е хайд, все едно дали времето между него и предишния хайд е късо или дълго. Затова когато ѝ дойде хайда и се изчисти и след 5, или 6, или 10 дена ѝ дойде за втори път месечния цикъл тя спира и не се кланя, защото е хайд. И така за винаги, щом се изчисти и после ѝ дойде хайд тя е задължена да спре. Но когато кръвта продължи постоянно, или не прекъсва освен за малко тя е в истихада, а тогава не спира с ибадетите освен времетраенето на нейният цикъл.

5. Ако една жена ѝ идва хайда в края на месеца, но после ѝ идва в началото на месеца, какво е това?

Когато месечният цикъл на жената изпревари знайното време, като например хайда да ѝ идва в края на месеца, но ѝ дойде в началото на месеца, тя е в хайд.

6. Когато времетраенето на месечния цикъл на една жена се променя с изпреварване или закъсняване, или с увеличаване, или с намаляване, какво трябва да прави?

Когато една жена види кръвта спира, не се кланя и не говее, и когато види белотата почиства се, къпе се и започва да кланя молитвите – все едно дали месечният цикъл е изпреварил или е закъснял. И все едно дали се е увеличил или се е намалил. Например месечният цикъл ѝ трае 5 дена, но тя вижда кръвта 7 дена. Тогава тя се прехвърля към новото времетраене, но без да се повтаря първото. Това са избрали жените на сехабетата.

7. Ако една жена види кръвта в обичайното време на нейния хайд, но след два дена прекъсва и се изчиства изцяло, и след него след ден или два отново вижда кръв. Тогава кръвта в първите два дена счита ли се за хайд, кланя ли се или какво е нужно?

В двата дена, в които е видяла кръвта в обичайното време на хайда ѝ спира с ибадетите и не трябва да се кланя, защото кръвта е хайд.

А в двата дена, в които е видяла белота се кланя след като се изкъпе. Също така и двата последни дни, спира да се кланя, защото кръвта в тях е хайд.

8. Месечният цикъл на една жена е 6 дена, но после дните на обичайното ѝ време се увеличават. Какво е това?

Когато месечния цикъл на тази жена е 6 дена, но после това времетраене се удължава и става 9, или 10, или 11 дена, в тях тя не кланя докато не се изчисти. Това е така

защото Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) не е определил точно определена граница за хайда. А Всевишният Аллах казва:

“И те питат за месечното кръвотечение. Кажете: Това е страдание.” (ал-Бакара-222)

Затова щом кръвта я има жената остава в нейното състояние докато се изчисти, изкъпе и после кланя.

А когато във втория месец и дойде с по-малко дни, тогава тя се къпе след като се изчисти, дори да не съвпада с предишното време. Но най-важното е, че жената щом хайда ѝ е в наличие тя не се кланя, все едно дали хайда съвпада с предишното времетраене, или надвишава, или е по-малко дена. Щом се изчисти започва да се кланя.

9. Когато месечният цикъл на една жена е 8 дена, или 9 дена, но по-късно – един или два пъти – надвишава тези дни. Какво да прави в този момент?

Когато месечният цикъл на тази жена е 6 или 7 дена, но после този цикъл се увеличава и става 8 или 9 или 10 или 11 дена, тогава тя не се кланя докато не се почисти, защото Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) не е определил точни граници за хайда. И Всевишният Аллах казва:

“И те питат за месечното кръвотечение. Кажете: Това е страдание, затова странете от жените в месечното кръвотечение.” (ал-Бакара-222)

Когато кръвта е в наличие жената остава така докато се изчисти и изкъпе и след това се кланя, а когато ѝ дойде във втория месец с по-малко дни, то тя се къпе когато се изчисти, дори да не е като предишното времетраене.

Най-важното за жената е да знае, че когато месечното кръвотечение е в наличие тя не се кланя, все едно дали то съвпада с предишния цикъл, или го надвишава, или е по малко дни. Когато се изчисти се къпе.

10. Една жена забелязва тъмножълта течност преди времето на месечното кръвотечение и оставя да се кланя, а кръвта се появява в определеното знайно време, какво трябва да прави?

Умму Атийе (Р.А.) казва: “Не считахме жълтата и ръждивата течност след като се изчистим за нищо.”

Базирайки се на това тази тъмножълта течност, която е дошла преди хайда, не мисля че е хайд, особено след като идва преди месечния цикъл, а и няма предварителни признаци за хайд като коремни болки, или болки в гърба. Затова по-хубаво е за нея да откланя намазите, които е изоставила през това време.

11. Какво представлява жълтата и тъмножълтата течност след почистването?

Проблемите на жените в месечното кръвотечение са море без бряг, а причините за това са използването на противозачатъчни хапчета, или хапчета, които спират хайда. Тези проблеми не се знаеха от хората преди нас, знам че е наистина проблема съществува от съществуването на жените, но увеличаването на тези проблеми до такава степен, че човек остава в безизходица незнаейки как да си реши проблеми.

Общото правило гласи: че когато жената се почисти и се увери, че кръвотечението е спряло – тоест появата на бяла течност известна на жените – и всичко след това като жълтата течност, ръждивата течност, точка или влага не са от хайда. Така, че жената може да се кланя, да говее и да има полови контакти с мъжа си, защото не е хайд.

Умму Атийе (Р.А.) казва: “Не считахме жълтата и ръждивата течност след като се изчистим за нищо.” (достоверен хадис при Бухари)

Базирайки се на казаното да сега може да кажем: всичко, което се появи след пълно увереното изчистване не пречи на жената да се кланя, да говее или да има полови контакти, но не трябва да избързва докато не бъде сигурна, че е чиста. Някои жени когато видят, че кръвта намалява избързват и се къпят преди да видят белотата. Точно заради това жените на сехабетата изпращали при майката на всички вярващи Айша (Р.А.) курсуф (памук) в който имало кръв, а тя им отговаряла да не избързват докато не видят бяла течност.

12. Ако на една жена се появи жълтата течност без кръв във времето на месечното кръвотечение, като това се случва в месец Рамазан, а във втория ден забелязва и малко кръв с жълтата течност, но след това кръвта спира. А в третия ден си идва естествената кръв. Какво става с говеенето в двата дена в които е видяла само жълтата течност и малкото кръв, като това не ѝ се е случвало преди?

Няма съмнение, че хайда е кръвта която излиза от жената и представлява естествена кръв, която Аллах е отредил на дъщерите на Адем (А.С.). Кръв, която се появява в точно определено време и със знайни описания и причини. Когато тези неща се осъществят това е естествената кръв на хайда и предизвиква предписания. А когато не е така не е хайд, както е казала Умму Атийе (Р.А.): “Не считахме жълтата и ръждивата течност след като се изчистим за нищо.” А в предание при Ебу Дауд: “Не считахме Жълтата и ръждивата течност след като се изчистим за нищо от хайда.”

Тази жена, която споменава, че е почувствала признаците на хайда, но все още не е дошло месечното кръвотечение, а е видяла жълтата течност, то от хадиса на Умму Атийе ясно се вижда, че жълтата течност не е хайд. И базирайки се на казаното до тук ще кажем, че нейното говеене в тези дни е правилно.

13. Когато една жена се увери, че е бременна, но после забелязва кръв във времето на месечния цикъл, да я смята ли за хайд?

Жената, която се увери, че е бременна и после забележи кръв във времето на месечния цикъл има разногласие между учените: дали бременната може да има хайд или не? По-слабото становище е, че тя няма хайд и кръвта която е видяла е развалена кръв, заради която не се оставя ибадета. А по-силното становище е, че тя има хайд и това го има при много от жените. Поради това тя е в хайд и се държи като жена в месечен цикъл.

14. На една жена, която е надвишила 50 години ѝ идва кръвотечение със известните ни описания, а на друга надвишила 50 години ѝ идва кръвотечение с непознати на нас описания, нещо като жълта течност или ръждива течност. Какво е това?

Жената, която ѝ идва кръвотечение с познатите ни описания е хайд, затова трябва да не кланя намаз, да не говее, да няма полови контакти, но после е задължена да се изкъпе и да отговее миналите дни.

А другата жена, която е видяла жълта или ръждива течност, ако са във времето на месечния цикъл са хайд. Но ако не са във времето на месечния цикъл не са хайд.

15. Искам да ви кажа, че моята майка е навършила 65 години и от 19 години не е раждала. Но от три години има постоянно кръвотечение, което може би е

заболяване. Какво ще е я посъветвате като сега настъпва месец Рамазан, и какво трябва да прави друга жена със същия проблем?

Тази жена трябва да остави намаза и говеенето колкото времетраенето на предишния ѝ цикъл преди да я сполети този проблем. Ако нейния цикъл ѝ е идвал в началото на всеки месец шест дена, тогава тя трябва да не кланя и да не говее шест дена от началото на всеки месец. И когато свършат изкъпва се и започва да се кланя и да говее. А през останалите дни измива изцяло половия си орган, слага превръзка и след това взема абдест. Всичко това го извършва след като влезе времето за намаз, и същото го извършва когато иска да кланя нафиле намаз.

Заради това тежко състояние е позволено на такава жена да събира обедния и следобедния намаз (зухр и аср), също така вечерния и нощния намаз (мегриб и иша), като всичко това го извършва за два намаза, а за сутрешния намаз един път. Накратко за петте намаза се измива три пъти.

16. Месечният ми цикъл продължава между 7 и 8 дена, но понякога в седмия ден не знам дали съм чиста или не. Какво трябва да правя с намаза, с говеенето и с половите контакти?

Не избързвай докато не видиш белотата, която всички жени я знаят. Тази бяла течност е знака за чистота, а не спирането на кръвта.

17. Какво представлява кръвта, която излиза в дните, които не са от месечния цикъл. Цикълът ми всеки месец трае 9 дена, обаче в някои месеци забелязвам кръв извън дните на цикъла, която тече ден или два. Трябва ли да се кланям и да говея през това време или да отговявам?

Тази допълнителна кръв към месечния цикъл не е хайд и не се счита за месечно кръвотечение. Затова жената, която си знае времетраенето на цикъла, само през това време не се кланя, не говее, не държи в ръцете си мусхафа и няма полови контакти с мъжа си.

Когато се почисти, свършат дните на месечния цикъл и се изкъпе, и ако забележи кръв, или жълта течност, или ръждива течност това е истихада, която не пречи да се кланя и на другите неща.

18. На една жена е извършена операция, но след операцията и преди месечното кръвотечение с 4 или 5 дена забелязва черна кръв, която не е от месечния цикъл. След това ѝ идва месечното кръвотечение, което трае 7 дена. Считат ли се тези дни преди цикъла от месечното кръвотечение?

За това трябва да се питат лекарите, защото кръвта, която се е появила при тази жена е поради операцията. Кръвта, която е по причина на операция не е хайд, може да си кланя и да говее в дните на месец Рамазан.

19. Може ли жена в месечен цикъл да си мие главата, защото някои хора казват: това не е позволено?

Миенето на главата по време на месечното кръвотечение е позволено, а мнението на тези хора е грешно. Напротив може да си мие главата и цялото тяло.

20. Аз съм омъжена жена и проблема ми е че имам безреден месечен цикъл, въпреки че съм се лекувала продължително време и употребявах хапчета под наблюдението на лекари. На всеки 12 дни ми идва кръвотечение, което винаги се променя между 4 и 7 дена, а понякога и повече. Като количество тази кръв е много малко и не е като останалите жени. Интересувах се за отслужването на намаза, но не намерих отговор.

Проблемите с кръвта при жените са многобройни – море без бряг. И понеже жените в това се различават страшно много, нито в Свещения Коран нито в Суннета на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) няма граница за горна граница на хайда, нито за долната граница. Всевишния Аллах казва:

“И те питат за месечното кръвотечение. Кажете: Това е страдание, затова странете от жените в месечното кръвотечение.” (ал-Бакара-222)

Всевишния Аллах разяснява, че месечното кръвотечение е страдание, което е познато на жените, все едно дали дните му са продължителни или не, освен когато кръвта надвиши и жената тогава е в истихада. Ако тази жена си знае времетраенето на истихадата изчаква докато свърши и после се къпе и се кланя. Но, ако не знае – като да се появи за пръв път – трябва да използва разграничаване, което става с три неща:

- С цвят.
- С количество.
- С мирис.

Кръвта на хайда е черна на цвят, гъста и обилна и с лоша миризма. Някои лекари казват, че кръвта на хайда не може да се схваща, което означава, че това е четвърти признак, обратно на истихада. А кръвта на истихада се схваща както се схваща кръвта излизаща от вените, затова Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал: **“Не, това е от вените.”** Тоест това е кръв излизаща от вените.

Вече се знае от хората, че кръвта от вените когато падне на земята се схваща, докато кръвта на хайда не се схваща когато падне на земята.

Жената, която е в истихада можа да се кланя и да говее и да извършва всичко, което извършват чистите жени, само трябва да взема абдест за всеки намаз след влизането на неговото време. А за това твое състояние, което ти описваш, ако кръвта ти идва разпокъсана на начина, който го познават жените е хайд, а ако ти идва в повечето време на месеца обърни внимание на времето на месечния цикъл или се обърни към признаците за различаване.

А ако нямаш точно определено месечно кръвотечение и не можеш да разграничиш хайда от истихадата с признаците, които споменахме, тогава ще стоиш 6 или 7 дена като месечно кръвотечение и после се изкъпваш и кланяш.

21. Аз съм омъжена жена. Месечният цикъл ми идва два пъти в месеца, като всеки път ми отнема 15 дена. В месец Рамазан ми дойде с една седмица по-рано, но без да се вижда извън половия орган, а престоюва в тялото цяла седмица и след това протича навън. Искам да ви уведомя, че това състояние го нямаше преди, а от 4 години. А преди тези години си идваше в точно определеното време и не надвишаваше 15 дена. Какво да правя с говеенето и как да се кланям когато се задържа в тялото ми до като се появи?

Една жена не оставя намаза и говеенето докато не види кръвта на хайда и за време, което не надвишава 15 дена. Затова, когато кръвта надвиши тези 15 дена не се счита за хайд, а напротив – щом свършат тя се изкъпва и започва да говее и се кланя. А

чувството за задържането на кръвта в тялото не е причина за нищо докато не се появи извън тялото. А преди това тя е чиста – клана се и говее.

22. Може ли да си боядисвам ръцете и косата си с кана по време на месечното кръвотечение?

Разбира се, че ти е позволено, защото пласта от каната пада и остава само цвета. А и тялото на жената е чисто и каната се поставя на чистите места.

23. Месечното кръвотечение на една жена трае 5 дни, а понякога 6, а понякога 4, а понякога 3 дни. Искам да питам ако кръвта спре след два дена може ли тази жена да се кланя и да говее или да чака дните на хайда? Разяснете ми Аллах да ви награди.

Когато хайда на една жена трае един ден или няколко дни, после кръвта спре и види белотата тя трябва да се изкъпе и да започне да се кланя и говее. Тя не трябва да изчаква точно определени дни след като е видяла белотата, защото тя е чиста и не е в хайд. И когато се появи отново кръвотечението оставя намаза и говеенето.

24. Позволено ли е използването на хапчета възпиращи хайда?

Използването на хапчета, които възпират месечното кръвотечение от жената е позволено, ако това не вреди на нейното здраве, но при едно условие: да ѝ позволи нейния съпруг. Но искам да кажа, че ме известиха че тези хапчета вредят на жената. Също така трябва да се знае, че хайда е естествено кръвотечение, а когато се попречи на едно естествено нещо да излезе в неговото време, то това възпиране поражда вреда на тялото.

Тези хапчета причиняват също така разбъркване на времетраенето на хайда, което довежда до съмнение при жената: кога да се кланя, кога да говее и кога да има полови контакти със своя съпруг. Затова не казвам, че използването им е харам, но не желая една жена да използва такива хапчета страхувайки се за нейното здраве. Една жена трябва да е доволна от това, което Аллах ѝ е отредил. Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) влязъл при майката на всички мюсюлмани Аиша (Р.А.) по време на прощалния хадж и я заварил да плаче. Тя била възнамерила да изпълни умра. Той ѝ казал: “Да не би да ти е дошъл хайда?” Тя каза: “Да.” А той ѝ казал: “Това е нещо, което Аллах е отредил на дъщерите на Адем.”

Тази жена трябва да прояви търпение и да очаква награда от Аллах, и когато ѝ се попречи да кланя и да говее поради хайда, то вратата на зикира е отворена: текбир, тесбих, техмид, раздаване на садака, добри отношения към хората и т.н.